

Một hôm Hứa Chử ngồi nói chuyện với Điển Vi...

HChử : Tao với mày đều là anh hùng mà ko gặp thời...suốt ngày làm osin cho thằng Tháo thật phí đời trai trẻ...tao nhớ ngày xưa đánh giầy, bán báo, ăn cắp vặt, tiêu diêu tự tại mà thém quá....Hay tao với mày viết đơn xin nghỉ việc rồi đi dạy thú kiếm tiền qua ngày ok??

ĐVi : forget mother go (tạm dịch : quên mẹ nó đi..) Mày bị té giếng hay điện giật mà tự nhiên đòi đi dạy thú?? mà thú gì??

HChử : Trình tao và mày phải dạy chúa sơn lâm mới oách...

ĐVi : Mie, mấy con sư tử Hà đông nhà mày còn chưa dạy được mà đòi dạy sư tử thật...

HChử : mày cứ nói thế, tao toàn bắt con vợ tao phải quỳ đấy...

ĐVi : lolz, thì nó phải quỳ thì mới lôi được mày ở gầm giường ra chứ..thôi được để tao kiểm tra khả năng của mày..

Nêu bây giờ 1 con sư tử nhảy bổ vào mày thì sao..

HChử : tao vác ghế phang nó ngay...

ĐVi : nếu nó vỗ nát ghế??

HChử : thì tao vác dao chém nó luôn..

ĐVi : nhớ nó cắn nát dao??

HChử : thì tao cầm cung bắn nó...

ĐVi : nhớ cung gãy???

HChử : thì tao nhặt phân ném vào mặt nó rồi chạy chứ sao...

ĐVi : ặc, phân??? phân ở đâu ra??? mà nếu ko có phân thì làm sao nhi?

HChử : mày ngu thế, nếu con sư tử nhảy vào tao..vỗ nát ghế...cắn nát dao..mà cung lại gãy thì tao đảm bảo với mày lúc đó sẽ có phân...

không soán đít lên mới lạ ☒))))